

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 22 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2015, declarat de avocatul Vasile Gantea, în numele inculpaților

***Deleanu Dumitru Dumitru**, născut la 12 iunie 1974 în s. Limbenii Vechi, r-nul Glodeni, locuitor al s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Darii Gheorghii Vasile**, născut la 06 noiembrie 1988, originar și locuitor al s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i> <i>25 iunie – 22 decembrie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>31 decembrie 2014 – 18 februarie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>29 aprilie – 03 iunie 2015;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 22 decembrie 2014, Deleanu Dumitru și Darii Gheorghii au fost condamnați în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 ani.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 21 martie 2014, între orele 20:00 și 21:00, Darii Gheorghii, împreună cu Deleanu Dumitru, aflându-se pe imașurile din apropierea s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni, la vînat ilegal, urmărind scopul sustragerii unor miei, au sărit gardul și au pătruns în stîna de oi care aparține lui Țicu Igor. Au sustras din ocol doi miei, al căror preț constituie 400 lei fiecare, în sumă totală de 800

lei, însă în timp ce încercau să părăsească locul faptei au fost observați de către paznicul Țicu Ion, care i-a somat să se oprească, la care nu-au reacționat și au încercat să se sustragă cu acei doi miei de la fața locului, dar nu și-au dus acțiunile lor pînă la sfârșit deoarece, nu departe de stîină, Deleanu Dumitru, care avea asupra sa mieii sustrași, a fost reținut de către paznicul nominalizat.

Instanța a statuat că inculpații nu au recunoscut vina, dar aceasta este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Țicu Igor a declarat că a fost sunat de fratele său care la anunțat că a prins un hoț la stîină. Venind la fața locului a observat că lîngă Deleanu D. erau doi miei, pe care el i-a dus în ocol. Deleanu D. le-a spus că era cu frații Darii, Gheorghii și Mișa. Aceștia au încercat să fure doi miei, au sărit gardul și au fugit. La vreo 150 metri, Deleanu D. a fost reținut.

Martorul Țicu Ion a relatat că pe la ora 20:30 a auzit oile fugind prin ocolul stîinii. A luminat cu bateria în ocol. Acolo a văzut două persoane cu un sac alb, care au sărit gardul și au fugit. El a strigat la ei să se oprească, aceștia însă continuau să fugă. La aproximativ 150 metri la ajuns din urmă pe Deleanu D., care a aruncat sacul, încercînd să scape. În acel moment s-a auzit o împușcătură. El l-a reținut pe Deleanu D. și l-a sunat pe fratele Țicu Igor, care a venit cu Răilean Leonid. Cînd ei au venit, miei erau ieșiți din sac. Deleanu D. a răspuns că a fost cu frații Darii, Gheorghii și Mihail, și i-a rugat să nu cheme poliția pentru că o să se înțeleagă cu ei și o să-i ajute. Cei doi mei erau în sac. După ce a dat mieii înapoi, fratele i-a spus că sunt toți mieii. Polițiștii au ridicat sacul și l-au cercetat.

Martorul Raileanu Leonid a lămurit că s-a apropiat Țicu Igor, care l-a rugat să-l ducă cu mașina la stîină. Ajunși la o distanță de 100 m. mai la vale de stîină stătea jos Deleanu D., iar în apropierea lui erau doi miei mici. Ei au sunat la poliție.

Martorii Vizitiu Vasile și Fortună Andrei au declarat că, fiind angajați a-i IP Ungheni, s-au deplasat la fața locului pentru a clarifica cazul dat. La cîțiva metri de Deleanu D. se afla un sac alb, iar Țicu Ion a declarat că în el erau doi miei sustrași din stîină.

Astfel, este cert faptul că inculpații au avut intenția de a sustrage mieii, deoarece Deleanu D. a recunoscut că la el avea un sac alb din fibre de poliester, or martorul Țicu Ion a declarat că una din persoane avea un sac alb în spate, cînd a sărit gardul stîinii.

Țicu Ion, logic urma să-l reține pe acel care i-a sustras bunurile.

Mai mult, martorii Țicu Igor și Răilean L. au declarat că veniți la fața locului la stîină, l-au văzut pe Deleanu D. la vreo 150 m jos la pămînt, iar în apropierea lui era un sac și doi miei, care mai apoi au fost luați de Țicu Igor și dați în ocol, pînă la venirea poliției.

Faptul că Deleanu D. a fost reținut și stătea jos la o distanță de aproximativ 100 m de stîină, iar în apropierea lui se afla un sac alb din fibre de poliester au indicat și martorii Vizitiu V., Fortună A.

Totodată, instanța a apreciat ca fiind un mod de apărare declarațiile inculpaților Deleanu D. și Darii G., că ei doar treceau prin apropierea stîinii, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu echivalează cu achitarea acestora, din moment ce declarațiile lor se combat cu probele administrate pe caz, care dovedesc incontestabil vinovăția lor.

Astfel, declarațiile univoce ale părții vătămate Țicu Igor, martorilor Țicu Ion,

Răilean L., Vizitiu V. și Fortună A. sînt concludente și indică concret faptul că anume Deleanu D. și Darii G. au avut intenția să sustragă pe deschis bunurile altei persoane, dar care nu a produs efectul, din cauze independente de voința lor.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, ca tentativă de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.

Totodată, instanța a concluzionat că suma de 800 lei nu este o pagubă considerabilă pentru partea vătămată și a exclus din învinuire semnul calificativ prevăzut de lit. f) alin.(2) art. 187 Cod penal.

3. Avocatul Vasile Gantea a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații să fie achitați, din motiv că *nu s-a constatat existența faptei infracționale*.

Apelantul a invocat că *fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii*.

Cercetarea judecătorească de către prima instanță s-a efectuat *cu respectarea* dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor, însă, instanța de fond *nu a analizat* cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării.

Mieii nu au fost declarați ca corpuri delictive, nu s-a stabilit de cine au fost furăți, nu au fost prezentate măcar fotografiile spre examinare în ședința de judecată.

Martorul Țîcu Ion a indicat că erau mai multe persoane, pretinsa parte vătămată spune că erau vreo trei, astfel darea mărturiilor contradictorii vorbește despre fabricarea acestei cauze penale.

Declarațiile părți vătămate Țîcu Igor, martorilor Țîcu Ion și Răilean Leonid, urmau a fi apreciate ca mincinoase, or ei au avut un interes direct de a-l susține pe Țîcu Ion în fabricarea acestui dosar ilegal, pentru a nu răspunde el de maltratarea lui Deleanu D.

Inculpații și-au demonstrat nevinovăția. Trecerea prin preajma stîinii la o distanță de vreo 100 m, nu poate fi calificată ca infracțiune.

Dacă Țîcu Ion l-a ajuns din urmă pe Deleanu D., l-a reținut, trebuia să țină așa zișii miei, dacă ar fi fost mieii în sac, pînă la venirea poliției, ca poliția să stabilească dacă a avut loc un jaf sau un furt de miei, să fie ridicați ca corp delict.

Organul de urmărire penală nu au înfăptuit cercetarea la fața locului și în ocolul stînei, să ridice amprente de mîini și a încălțămintei, căci era luna martie și în ocol era umed.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că soluția instanței de fond just se bazează pe declarațiile părții vătămate Țîcu Igor, martorilor Țîcu Ion, Darii M., Vizitiu V., Fortună A., Răileanu L., procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică de verificare a declarațiilor bănuitului Deleanu D. la locul infracțiunii, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică de verificare a declarațiilor bănuitului Darii G. la locul infracțiunii, proces-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică de verificare a declarațiilor părții vătămate Țîcu Igor la locul infracțiunii, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică de verificare a

declarațiilor martorului Țicu Ion la locul infracțiunii, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică de verificare a declarațiilor martorului Răileanu L. la locul infracțiunii, caracteristică de la domiciliu în privința lui Deleanu D., caracteristică de la domiciliu în privința lui Darii Gheorghe.

Astfel, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpaților.

Nu pot fi reținute afirmațiile avocatului că instanța a apreciat superficial probele prezentate, că probele învinuirii nu sunt pertinente, concludente, utile și veridice, iar în ansamblu nu coroborează între ele, deoarece aceste afirmații sunt declarative. Or, constatarea vinovăției inculpaților se bazează pe cercetarea probelor nominalizate, care coroborează între ele și demonstrează deplin vina inculpaților.

Învinuirea adusă inculpaților s-a confirmat pe deplin, reieșind din declarațiile martorului Țicu Ion, care a indicat că, în seara de 21.03.2014, pe la ora 20:30 în ocolul stînii s-au auzit oile fugind. Luminînd cu lanterna în ocol, a văzut două persoane cu ceva alb, care au sărit gardul. El a strigat la ei să se oprească, însă aceștia au fugit. Unul a fugit în stînga, iar altul la vale. La circa 150 m l-a ajuns din urmă pe Deleanu D. care a aruncat sacul. Faptul că, Deleanu D. a fost reținut și stătea jos la o distanță de aproximativ 150 m de stîna, iar în apropierea lui se afla un sac și doi miei, a fost confirmat și de partea vătămată Țicu Igor, și de martorul Răilean L., care ulterior au venit la locul faptei, fiind telefonați de Țicu Ion.

De asemenea, martorii Vizitiu V. și Fortună A., au confirmat că Deleanu D. a fost reținut, stătea jos la o distanță de aproximativ 150 m de stîna, iar în apropierea lui se afla un sac alb din fibre de poliester.

Afirmațiile avocatului că, pe cauza penală nefiind recunoscuți mieii drept corp delict și persistînd numai un sac cu țărîna, nu dovedește vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, sunt irelevante. Or, martorul Țicu Ion, partea vătămată Țicu Igor și martorul Răilean L., sub jurămînt au indicat că, la momentul reținerii lui Deleanu D., în preajma acestuia, era un sac și doi miei. Mieiul ulterior au fost luați de Țicu Igor și dați în ocol pînă la venirea poliției.

Afirmațiile avocatului și a inculpaților că sunt mincinoase declarațiile părții vătămate Țicu Igor, martorilor Țicu Ion și Răilean L., sunt irelevante. Or, ultimii au dat declarații sub jurămînt, lipsind un careva temei ce ar pune la îndoială credibilitatea acestora.

Fiind întrebați în instanța de apel privitor la relațiile persistente între inculpați și partea vătămată pînă la caz, ultimii au declarat că pînă la cazul dat ei erau în relații bune, deci nu persista nici un temei de a li se „fabrica” inculpaților un careva dosar penal.

5. Avocatul Vasile Gantea a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor adoptate și dispunerea achitării inculpaților.

Recurentul a indicat că fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Instanța de apel n-a apreciat probele prezentate de partea apărării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, pronunțîndu-se numai pe o parte din probele prezentate de părți.

Instanța nu a indicat motivele pentru care a respins probele apărării, în special declarațiile martorului Darii M. și a inculpaților, nu a analizat critic declarațiile lui Țicu

Ion, Țicu Igor și Răileanu L.

Particularitățile împrejurărilor relevate pe caz denotă că în acțiunile inculpaților *nu se regăsesc elementele infracțiunii incriminate*.

Astfel, Deleanu D. și Darie G. au fost trași la răspundere penală fără careva temeiuri legale, ei urmînd a fi achitați din motiv că *nu s-a constatat existența faptei infracționale*.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar declarat de avocat este fondat în drept și pe temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete, invocate în apel, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în raport cu circumstanțele invocate în descriptivul deciziei contestate, inclusiv cele indicate în pct. 4 din prezenta decizie, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității hotărîrilor contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat (*pct. 5 din decizie*).

Rezultă, că recursul de pe rol nu întrunește condițiile legale de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele

de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților, părții vătămate Țicu Igor, martorilor Țicu Ion, Darii M., Vizitiu V., Fortună A., Răileanu L., procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică de verificare a declarațiilor bănuitului Deleanu D. la locul infracțiunii, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică de verificare a declarațiilor bănuitului Darii G. la locul infracțiunii, proces-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică de verificare a declarațiilor părții vătămate Țicu Igor la locul infracțiunii, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică de verificare a declarațiilor martorului Țicu Ion la locul infracțiunii, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexa planșa fotografică de verificare a declarațiilor martorului Răileanu L. la locul infracțiunii, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Mai mult, recursul dat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, care nici nu conțin referire la concrete erori de drept și clar definite, recurentul contrazicându-se și nefiind convins că în acțiunile inculpaților *nu se regăsesc elementele infracțiunii incriminate* or că *nu s-a constatat existența faptei infracționale*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Gantea, în numele inculpaților Deleanu Dumitru Dumitru și Darii Gheorghii Vasile, împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 22 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2015, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iunie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco